

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžsk/34/2017
Identifikačné číslo spisu: 4016200248
Dátum vydania rozhodnutia: 11.09.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Belko
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:4016200248.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu JUDr. Mariána Trenčana a JUDr. Jany Hatalovej, PhD., v právnej veci žalobkyne: T. X., nar. XX.XX.XXXX, v administratívnom konaní zákonná zástupkyňa dcéry X. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. X, Z. I., právne zastúpenej JUDr. Alenou Beňačkovou, advokátkou, M. R. Štefánika 1, P. O. Box 108, Pezinok, proti žalovanému (v konaní sťažovateľ): Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Špitálska č. 8, Bratislava, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 26S/7/2016-68 zo dňa 29. septembra 2016, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamietla.

Žalobkyni sa p ríznáva voči sťažovateľovi právo na plnú náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnymi orgánmi

1.Rozhodnutím č. UPS/US1/SSVOPPKPC2/SOC/2015/6712/RAL zo dňa 22.09.2015 (ďalej aj „preskúmané rozhodnutie“) žalovaný zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky (ďalej aj „správny orgán prvého stupňa“) č. NZ1/OPPnKaPČ/SOC/2015/4570-0011 zo dňa 21.05.2015 (ďalej aj „rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa“). Uvedeným rozhodnutím správny orgán prvého stupňa s účinnosťou 01.04.2014 odňal žalobkyni peňažný príspevok na opatrovanie fyzickej osoby, v tom čase maloletej X. X. (ďalej aj „posudzovaná osoba“), poskytovaný na základe rozhodnutia č. NZ1/OPPnKaPČ/SOC/2013/8874-LJ zo dňa 16.07.2013 mesačne vo výške 270,32 Eur, a jeho výplatu od 01.05.2015 zastavil.

2. Z uvedených rozhodnutí vyplýva, že dňa 24.09.2014 požiadala žalobkyňa o poskytnutie peňažného príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla, v dôsledku čoho bola opätovne posudzovaná miera funkčnej poruchy a navrhnuté formy kompenzácie pre posudzovanú osobu. V konaní pred správnym orgánom prvého stupňa bol vypracovaný lekársky posudok, podľa ktorého sa X. X. nepovažuje za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím a jej miera funkčnej poruchy bola stanovená na 40 %. Preto správny orgán prvého stupňa odňal žalobkyni peňažný príspevok na opatrovanie fyzickej osoby postupom podľa § 15 ods. 4 a § 45 ods. 3 zákona č. 447/2008 Z.z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 447/2008 Z.z.“).

3. V konaní o odvolaní žalobkyne proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa bol opätovne posúdený zdravotný stav posudzovanej osoby a bol vypracovaný nový lekársky posudok, podľa ktorého je miera funkčnej poruchy stanovená na 40 % podľa Prílohy č. 3, časti IV., bod 1b zákona č. 447/2008 Z.z. - „Duševné poruchy a poruchy správania“.

II.

Konanie pred krajským súdom

4. Proti rozhodnutiu žalovaného podala žalobkyňa v zákonnej lehote žalobu na Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“) a navrhla ho zrušiť a vrátiť vec žalovanému na ďalšie konanie. V žalobe poukázala na to, že v komplexnom posudku Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Nových Zámkoch č. 2010/54800 zo dňa 02.08.2010 bola maloletej X. stanovená miera funkčnej poruchy na 50 % podľa Prílohy č. 3, časť III., bod 6, písm. b/ k zákonu č. 447/2008 Z.z. a bolo uvedené, že nie je schopná vykonávať samoobslužné úkony a je odkázaná na pomoc matky - žalobkyne. Posudkový lekár v tom čase dospel k záveru, že maloletá je sledovaná pre tzv. Prader - Williho chorobu, ktorá bola geneticky dokázaná ako porucha na chromozómoch a v hypotalamickom systéme. Namietala, že pri novom posudzovaní miery funkčnej poruchy u maloletej absentuje rozhodujúca skutočnosť a to jej základná diagnóza (Prader - Williho syndróm), ktorá je komplexnou genetickou poruchou, nevyliciteľnou a nezvratnou, ktorej typickým prejavom je ochabnutie svalového tonusu a ďalšie príznaky.

5. Žalobkyňa tiež poukázala na hodnotenia lekárov, podľa ktorých psychický stav, stúpajúca agresivita a nemožnosť prepravy dieťaťa v prostriedkoch MHD, nemajú základ v psychickej poruche, či poruche správania, ale sú dôsledkom genetickej poruchy. Žalobkyňa tvrdila, že posudkový lekár žalovaného vychádzal nesprávne, neúplne a nedôsledne len z diagnózy uvedenej v Prílohe č. 3, časti IV., bod 1 b/ zákona č. 447/2008 Z.z., pričom absentuje zdravotné postihnutie uvedené pod bodom 8 „Geneticky podmienené mentálne retardácie s multiorgánovým postihnutím podľa klinického stavu“ (napr. Downov syndróm, ako aj Prader - Williho syndróm), ktorému je priradená miera funkčnej poruchy v rozmedzí intervalu od 50 do 100 %. Na základe uvedeného žalobkyňa tvrdila, že u danej diagnózy, ktorá je dedičná, geneticky nezvratná a tým nevyliciteľná, nemôže dôjsť k prehodnoteniu miery funkčnej poruchy tak, ako to určil posudkový lekár.

6. Žalovaný v písomnom vyjadrení k obsahu žaloby navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť, pričom poukázal na závery posudkového lekára uvedené v posudku Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny zo dňa 04.09.2015. Mal za to, že len posudkový lekár v správnom konaní je oprávnený odborne posúdiť odkázanosť posudzovanej fyzickej osoby na žiadanú formu kompenzácie a to na základe doložených lekárskeho správ a nálezov, ktoré je účastník konania povinný doložiť k žiadosti o poskytnutie peňažného príspevku. Mal za to, že v odôvodnení žalobou napadnutého rozhodnutia zrozumiteľne žalobkyni vysvetlil, prečo jej bol odňatý peňažný príspevok na opatrovanie a jeho výplata zastavená a zároveň sa vyjadril ku všetkým jej námietkam uvedeným v odvolaní proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa.

7. Krajský súd po prejednaní veci na nariadenom pojednávaní vyhlásil dňa 29.09.2016 rozsudok, ktorým

rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa, zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania.

8. V odôvodnení rozsudku krajský súd konštatoval, že nemá oprávnenie na vyslovenie odborného záveru o tom, či v osobe X. X. ide o osobu s ťažkým zdravotným postihnutím a nevyslovil ani odborný záver ohľadom medicínskych otázok. Poukázal však na kompetenciu správnych súdov posúdiť to, či posudky ako podklad rozhodnutia o kompenzácii sú úplné, objektívne, logické a presvedčivé. Podľa názoru krajského súdu pri rozhodovaní o odňatí a zastavení výplaty opakovaného peňažného príspevku v zmysle § 45 ods. 3 zákona č. 447/2008 Z.z. musí byť z obsahu rozhodnutia zrejmé, a to aj osobe bez lekárskeho vzdelania, ako sa zmenili podmienky alebo skutočnosti, ktoré boli rozhodujúce pri priznaní kompenzácie oproti podmienkam, za ktorých dochádza k jej odňatiu.

9. Krajský súd zaujal názor, že z rozhodnutia žalovaného ani z rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa tieto kritériá preskúmateľnosti rozhodnutí nevyplyvajú, nakoľko v oboch rozhodnutiach sa správne orgány zaoberajú iba lekáorskými posudkami, ktoré boli vydané v súvislosti s rozhodnutím o odňatí peňažného príspevku. S posudkom vydaným v súvislosti s priznaním peňažného príspevku sa správne orgány nevysporiadali a to ani za situácie, že podľa pôvodného lekárskeho posudku bola miera funkčnej poruchy určovaná podľa Prílohy č. 3, časť III., bod 6b/ (poruchy hypotalamo - hypofyzárneho systému) a podľa nových lekáorských posudkov už bola miera funkčnej poruchy určovaná podľa Prílohy č. 3, časť IV, písm. 1b/ („Poruchy psychického vývoja detí“).

10. Krajský súd tiež poukázal na ďalšie rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa č. NZ1/OppnKŤZPaPČ/SOC/2016/57685-0007 zo dňa 02.06.2016, ktorým sa vyhovuje žiadosti žalobkyne a s účinnosťou 01.03.2016 sa jej opätovne priznáva peňažný príspevok na opatrovanie fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím. Preto krajský súd postupoval podľa § 191 ods. 1 písm. d/ a ods. 3 písm. a/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“), pričom uložil správne orgánu sa v rozhodnutí dôsledne vysporiadať s dôvodmi, ktoré viedli k odňatiu opakovaného peňažného príspevku oproti stavu, keď žalobkyni bol peňažný príspevok priznaný, v záujme objektívnosti a presvedčivosti záverov, či už lekárskeho posudku, ale aj samotných rozhodnutí.

III.

Kasačná sťažnosť žalovaného / stanovisko žalobkyne

11. Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný včas kasačnú sťažnosť, namietajúc, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p.). Uviedol, že z postavenia posudkového lekára vyplýva jeho oprávnenosť posúdiť zdravotný stav občanov vo všetkých možných aspektoch a súvislostiach a to tak, aby nepochybil v medicínskej zložke (objektívizácia rozsahu a závažnosti funkčnej poruchy, dynamika vývoja zdravotného postihnutia, vzájomný a výsledný dopad jednotlivých zdravotných postihnutí na sociálne dôsledky ťažkého zdravotného postihnutia). Posudkový lekár musí vykonávať lekáorskú posudkovú činnosť v medziach zákona č. 447/2008 Z.z., pričom na základe odborných lekáorských nálezov, v ktorých lekári špecialisti zdokumentujú objektívne a úplné vyšetrenie zdravotného stavu pacienta, hodnotí ich zdravotný stav na účely kompenzácií ťažkého zdravotného postihnutia. Vyjadrenia odborných lekárov o odkázanosti na kompenzáciu majú pritom len charakter informácie. Lekársky posudok o tom, že sa fyzická osoba nepovažuje za osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, je záväzným podkladom pre rozhodnutie o peňažnom príspevku na kompenzáciu a jeho závery nemožno negovať.

12. Žalovaný namietal, že pri vydávaní napadnutého rozhodnutia vychádzal z jednoznačných záverov lekárskeho posudku zo dňa 04.09.2015, podľa ktorých X. X. nie je považovaná za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím. Poznamenal zároveň, že keď krajský súd poukázal na opätovné priznanie peňažného príspevku na opatrovanie posudzovanej osoby s účinnosťou od 01.03.2016, podstatnou okolnosťou bolo podanie novej žiadosti zo dňa 23.03.2016 a tiež doloženie nových lekáorských nálezov, najmä psychológa a neurológa, na základe ktorých bol navrhnutý peňažný príspevok na opatrovanie. Keďže sa jednalo o nové správne konanie, v ktorom boli zistené nové skutočnosti a

konanie bolo právoplatne ukončené bez odvolacieho konania, nemá žalovaný k dispozícii na preskúmanie kompletnú prvostupňovú spisovú dokumentáciu. Z uvedených dôvodov navrhol sťažovateľ rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

13. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti túto označila za bezdôvodnú, zotrvala na svojej argumentácii a uviedla, že genetická porucha ako porucha na chromozómoch je raz navždy daná a nemenná a ako taká musí byť v prvom rade rešpektovaná a braná do úvahy pri akomkoľvek ďalšom posudzovaní zdravotného stavu jedinca. Keďže genetická porucha pretrváva, pretrváva aj odkázanosť X. X. na inú osobu.

IV.

Právne závery Najvyššieho súdu Slovenskej republiky

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (ďalej len „kasačný súd“) preskúmal rozsudok krajského súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c/, ods. 2 S.s.p.), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 1 S.s.p.) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 S.s.p.), vo veci v zmysle § 445 S.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyseľne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a preto ju podľa § 461 S.s.p. zamietol.

15. Kasačný súd sa v podstatnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku krajského súdu, preto naň odkazuje, a aby zbytočne neopakoval detaily skutkového stavu a argumentáciu krajského súdu, obmedzí sa iba na rozvinutie niektorých jej častí a uvedie svoje odlišné závery.

16. Z kasačnej sťažnosti vyplýva, že obsahom sťažnostných bodov je predovšetkým právne posúdenie skutkového stavu vyplývajúceho zo záväzných posudkov posudkových lekárov správnych orgánov oboch stupňov pri zisťovaní miery funkčnej poruchy X. X., kvalifikácii jej zdravotného postihnutia podľa zákona č. 447/2008 Z.z. a najmä vyhodnotenie zmien rozhodujúcich skutočností pri trvaní nároku na peňažný príspevok.

17. Podľa komplexného posudku správneho orgánu prvého stupňa č. 2010/54800 zo dňa 02.08.2010, vydaného podľa § 15 a na účely § 55 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z.z., na základe opätovného posúdenia zdravotného stavu v tom čase maloletej X. X. ku dňu 31.07.2010, bola miera funkčnej poruchy určená na 50 % podľa Prílohy č. 3, časti III., bod 6, písm. b/ zákona č. 447/2008 Z.z. a preto bola v zmysle § 2 ods. 3 uvedeného zákona považovaná za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím. Sociálne dôsledky ťažkého zdravotného postihnutia sa v komplexnom posudku navrhli kompenzovať poskytovaním peňažného príspevku na opatrovanie, nakoľko posudzovaná je v dôsledku ťažkého zdravotného postihnutia odkázaná na sprievodcu. Posudkový lekár konštatoval, že X. X. je sledovaná neurológom, endokrinológom, psychológom a ortopédom pre Prader - Williho chorobu, ktorá bola geneticky dokázaná ako porucha na chromozómoch a hypotalamického systému. Na základe uvedeného komplexného posudku bol žalobkyni priznaný a poskytovaný peňažný príspevok na opatrovanie fyzickej osoby, vo výške naposledy 270,32 Eur (rozhodnutie č. NZ1/OPPKaPČ/SOC/2013/8874/LJ zo dňa 16.07.2013).

18. Žalovaný napadnutým rozhodnutím potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa o odňatí peňažného príspevku na opatrovanie postupom podľa § 45 ods. 3 zákona č. 447/2008 Z.z., vychádzajúc predovšetkým z lekárskeho posudku svojho posudkového lekára č. UPS/US1/SSVOPPKPC1/SOC/2015/6818 zo dňa 04.09.2015, na základe ktorého boli zamietnuté aj žiadosti žalobkyne o poskytnutie peňažného príspevku na kúpu osobného motorového vozidla a peňažného príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla. Posudkový lekár v uvedenom posudku zmenil predtým určenú mieru funkčnej poruchy X. X. na 40 %, podľa Prílohy č. 3, časti IV., bod 1 písm. b/ zákona č. 447/2008 Z.z. a keďže miera funkčnej poruchy u nej nedosiahla najmenej 50 %, nepovažuje sa podľa posudku za

fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím a nebolo jej preto možné navrhnúť ani žiadnu formu kompenzácie. Žalovaný prevzal relevantné časti lekárskeho posudku do dôvodov preskúmaného rozhodnutia o odňatí peňažného príspevku, pričom poukázal na to, že len posudkový lekár je v zmysle zákona oprávnený posúdiť odkázanosť posudzovanej fyzickej osoby na žiadanú formu kompenzácie, na základe doložených lekárskeho správ a nálezov.

19. Na pojednávaní žalobkyňa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne predložila krajskému súdu rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa č. NZ1/OPPnKŤZPaPČ/SOC/2016/57685-0007 zo dňa 02.06.2016, ktorým bol žalobkyni na základe jej žiadosti zo dňa 23.03.2016 opätovne priznaný s účinnosťou od 01.03.2016 peňažný príspevok na opatrovanie fyzickej osoby - X. X., podľa § 40 ods. 1, 7, 13 zákona č. 447/2008 Z.z. Uvedené rozhodnutie vychádza z komplexného posudku správneho orgánu prvého stupňa zo dňa 23.05.2016, podľa ktorého sa posudzovaná osoba považuje za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, pričom jej miera funkčnej poruchy je 50% podľa Prílohy č. 3, časti IV., bod 1. písm. c/ zákona č. 447/2008 Z.z.

20. Z vyššie opísaných skutkových okolností vyplýva, že každý z troch odborných lekárskeho posudkov spomenutých v predchádzajúcich bodoch kvalifikoval zdravotné postihnutie posudzovanej osoby odlišne, avšak bez dostatočného vysvetlenia zmeny v tejto kvalifikácii oproti predchádzajúcemu posudkovému stavu. Vo všetkých prípadoch ide o lekárskeho posudok (resp. komplexný posudok), ktorý je nepochybne záväzným odborným podkladom rozhodnutia správneho orgánu vo veciach kompenzácie následkov zdravotného postihnutia fyzickej osoby (§ 55 ods. 6, 8 zákona č. 447/2008 Z.z.). To však neznamená, že postup i závery posudkového lekára nepodliehajú v správnom konaní hodnoteniu z hľadiska logiky, argumentačnej presvedčivosti a miery posúdenia všetkých relevantných skutočností. Aj keď je lekárskeho posudok spravídla rozhodujúcim podkladom rozhodnutia, najmä vo veci určenia miery funkčnej poruchy posudzovanej osoby, stále ide o dôkaz, ktorý správny orgán hodnotí podľa svojej úvahy, a to jednotlivo, i v súvislosti s ostatnými dôkazmi (§ 34 ods. 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov).

21. Kasačný súd zdôrazňuje, že ak sa opätovne posudzuje zdravotný stav z posudkového hľadiska dlhodobo sledovanej osoby, ktorej je na základe určenia miery funkčnej poruchy vyplácaný peňažný príspevok na kompenzáciu, je nutné, aby bol lekárskeho posudok spoľahlivým dôkazom o vývoji zdravotného poškodenia posudzovanej osoby v čase. Každý posudok preto musí nadväzovať na predchádzajúce odborné posúdenia, najmä ak sa závery posudkového lekára odchyľujú od predchádzajúcich posudkov. Posudok, ktorý konštatuje zmenu v zdravotnom stave posudzovanej osoby, bez zrozumiteľného vysvetlenia príčin a dôsledkov takejto zmeny, nie je dostatočným podkladom pre rozhodnutie o tom, či fyzickej osoby zostane status ťažko zdravotne postihnutej osoby alebo sa jej odníme.

22. Úlohou správneho orgánu nie je mechanicky prepisovať lekárskeho posudky do odôvodnení vlastných rozhodnutí, ale predovšetkým sa svedomite a zodpovedne zaoberať každou vecou, rozhodovať na základe spoľahlivo zisteného stavu veci a v súlade s právnymi predpismi (§ 3 ods. 1, 3, 4, § 32 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov). V preskúmanej veci zákon č. 447/2008 Z.z. pre prípady odňatia peňažného príspevku na kompenzáciu sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia fyzickej osoby v § 45 ods. 3 vyžaduje preukázanie zmien skutočností rozhodujúcich pre konanie o nároku na opakovaný peňažný príspevok. Rozhodujúcimi skutočnosťami podľa posledného komplexného posudku o zdravotnom postihnutí X. X. zo dňa 02.08.2010 bolo predovšetkým zistenie genetickej poruchy hypotalamického systému (Prader - Williho choroba) a z toho vyplývajúce sociálne obmedzenia, v dôsledku ktorých sa maloletá Paulína považovala za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím s mierou funkčnej poruchy 50 %.

23. V neskorších lekárskeho posudkoch vypracovaných v prejednávanej veci, na základe ktorých došlo k odňatí peňažného príspevku na opatrovanie, sa u posudzovanej konštatuje porucha kognitívnych funkcií spojená s poruchou reči, ktorá vedie k jej čiastočnej diskvalifikácii z bežného života a preto si vyžaduje prítomnosť inej fyzickej osoby. Táto porucha však podľa žalovaného nie je takého stupňa, aby

vylúčila X. X. vo využívaní prostriedkov verejnej prepravy osôb, nakoľko ide o ľahkú mentálnu retardáciu s poruchami správania. V odvolacom správnom konaní boli doložené odborné lekárske správy zo psychologického, psychiatrického a neurologického vyšetrenia, ktorých závery sa podľa názoru posudkového lekára detailne zhodujú s výsledkami predchádzajúcich vyšetrení.

24. Podľa záverov lekárskeho posudku posudkového lekára odvolacieho orgánu, ktoré žalovaný prevzal do dôvodov preskúmaného rozhodnutia, sa duševné poruchy posudzujú podľa Prílohy č. 3, časti IV. zákona č. 447/2008 Z.z., pričom v bode 1 „Poruchy psychického vývoja detí“ a v bode 3 „Mentálna retardácia“ je jasne a jednoznačne definovaný stupeň poruchy, ktorý oprávňuje posudkového lekára určiť na základe doložených odborných nálezov mieru funkčnej poruchy. Ak stupeň (miera) funkčnej poruchy nedosahuje mieru definovanú v zákone, posudzujúci lekár nemôže priznať status fyzickej osoby ťažko zdravotne postihutej. Posudkový lekár ďalej podľa žalovaného poznamenáva, že v prípade opakovane akcentovanej progresie mentálnej disfunkcie je zarážajúca absencia objektívneho posúdenia a exaktného určenia miery tejto disfunkcie; vzhľadom ku skutočnosti, že v dostupnej dokumentácii nie je dokumentovaná porucha spĺňajúca kritériá ťažkého zdravotného postihnutia v intenciách zákona, X. X. nie je považovaná za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím.

25. Vyššie opísané závery vychádzajúce z lekárskeho posudku odvolacieho správneho orgánu nenasvedčujú tomu, že by došlo u posudzovanej osoby k zmene jej zdravotného stavu a sociálnych dôsledkov jej zdravotného postihnutia, oproti tým, ktoré popisuje komplexný posudok z roku 2010. Žalovaným reprodukované názory posudkového lekára skôr indikujú, že predchádzajúci komplexný posudok, z ktorého sa vychádzalo pri stanovení miery funkčnej poruchy X. X. a pri rozhodovaní o kompenzácii jej ťažkého zdravotného postihnutia, bol nesprávny, resp. nedostatočne odborne podložený. Správne orgány však nerozhodli o odňatí peňažného príspevku žalobkyni na základe zistenia, že by bol poskytovaný neprávom, alebo by jeho poskytovanie prestalo plniť účel (§ 45 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z.z.), k čomu smeruje spomenutý lekársky posudok odvolacieho správneho orgánu, ale z dôvodu zmeny skutočností rozhodujúcich pre trvanie nároku na tento príspevok (§ 45 ods. 3 zákona č. 447/2008 Z.z.).

26. Z odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia aj podľa názoru kasačného súdu jednoznačne nevyplýva, v čom sa zmenili rozhodujúce skutočnosti pre trvanie nároku, prečo, odkedy a v dôsledku akých skutočností už nemožno kvalifikovať poškodenie zdravia posudzovanej osoby ako genetickú poruchu hypotalamo - hypofyzárneho systému, s prejavmi na viacerých orgánoch so závažným obmedzením výkonnosti (Prader - Williho choroba), podľa Prílohy č. III., bod 6, písm. b/, ale ide o ľahkú mentálnu retardáciu v strednom pásme podľa Prílohy č. IV., bod 3, písm. a/ zákona č. 447/2008 Z.z.

27. Je treba si uvedomiť, že rozhodnutie o odňatí peňažného príspevku na opatrovanie zdravotne postihnutého dieťaťa je výrazným zásahom do sociálnych pomerov jeho rodiny. Preto ak má k tomu dôjsť, musí byť z rozhodnutia jasné, z akých dôvodov dochádza k zmene kvalifikácie zdravotného postihnutia a tým k strate statusu zdravotne ťažko postihutej osoby. Kasačný súd sa stotožňuje s názorom krajského súdu, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia žalovaného nedáva dostatočné odpovede na otázky, v čom spočíva zmena rozhodujúcich skutočností na strane posudzovanej osoby pre trvanie nároku na opakovaný peňažný príspevok na opatrovanie jej matkou v porovnaní s predchádzajúcim komplexným posúdením jej zdravotného stavu, v dôsledku čoho je napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

28. Vzhľadom na uvedené postupoval kasačný súd podľa § 461 S.s.p. a nedôvodnú kasačnú sťažnosť žalovaného zamietol.

29. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 S.s.p. (a contrario) a vzhľadom na neúspech sťažovateľa v kasačnom konaní priznal žalobkyni voči žalovanému plnú náhradu trov vynaložených v tomto konaní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.